

Guus Middag: 'Met een bevroren jas en een geleend tientje' Herinneringen van Thérèse Cornips. Uitgeverij van Oorschot, Amsterdam 2015. ISBN 97890260337 Zie ook: www.vanoorschot.nl (Suïcide/ Depressie/Psychiatrie/ Ouderdomskwalen/PO/AG)

Soort boek/ziekte/stijl:

Biografie van 231 pagina's geschreven door Guus Middag die Thérèse Cornips vele malen bezocht om haar verhaal op te kunnen schrijven. Daarbinnen(o.a. pag. 136-155) aandacht voor haar eigen suïcide pogingen, depressie en psychiatrie opnamen en de meerdere partners met wie ze samenwoonde en ook haar ouders die de nodige geestelijke problemen hadden (alcohol, agressie).

Flaptekst: 'De hoofdpersoon van dit boek is Thérèse Cornips (1926). Ze is vertaalster van onder anderen Marcel Proust en was lange tijd de geliefde van de dichter Chr. J. van Geel. Zij vertelt over zichzelf als het kleine, brave meisje dat elke dag naar de Maastrichtse bewaarschool van de Zusters onder de Bogen gaat. Als de weerspannige twintigjarige die op een winternacht uit het raam klimt en ontsnapt aan haar tirannieke moeder, met een haastig van de waslijn gegriste, bevroren jas en een geleend tientje. En als de boze jonge vrouw die het huis van Van Geel in brand wil steken omdat hij haar voor iemand anders heeft verlaten.

Het zijn bijzondere, grappige, soms ook droevige verhalen. Over het naoorlogse bohémienleven met schilder Klaus Grünwald in Wallonië. Over de liefde voor haar vader, die haar op zijn sterfbed een bekentenis deed, haar zelfmoordpogingen en haar gedwongen verblijf in een inrichting, haar ontmoetingen en vriendschappen met dichters, schrijvers en schilders.'

Over de schrijver:

Guus Middag (1959) is essayist, columnist en vertaler. Hij schrijft o.a. voor NRC Handelsblad en het blad Onze Taal. Hij werkte mee aan de nagelaten gedichten van Simon Vestdijk en maakte de uitgave van de Verzamelde gedichten (1993) van Chr. J. van Geel.

Recensies/Extra:

<http://www.woestenledig.com/woestenledig/2015/04/leest-met-een-bevroren-jas-een-geleend-tientje.html>

'(...)Wat mij bevalt aan dit boek is het opgeroepen beeld van een generatie die na de Tweede Oorlog 'iets' met kunst wilde doen, die zich vooral leek te bekommeren om ideeën en elkaar -- in goede en slechte zin – en niet geïnteresseerd leek in geld en materie. De generatie die in de jaren vijftig, zestig en zeventig te midden van sinaasappelkistjes in tochtige woningen er zeer driftig op los leefde totdat de sigaretten, drank en armoede de rekening presenteerde. Het pre-hypotheek tijdperk zeg maar.

Wat mij zeer bevalt, zijn alinea's als deze:

"Een van mijn tekortkomingen is dat ik me helemaal niet kan verdedigen. Ik wou dat ik dat had gekund. Dat was beter geweest. Maar ik ben secundair van aard. Ik denk dat dat iets is waarmee je van jongs af aan bent behept: zo'n defensiesysteem dat niet werkt. Als er een hard geluid is, wend ik me af in plaats het gevaar in het oog te zien. Ik voel met het veiligst als ik me terugtrek. Dat heb ik te vaak gedaan in mijn leven. Deze houding

vormt een incongruentie met iets anders in me dat wel helder is: ik kan heel goed een situatie helemaal doorzien. Maar het helpt mezelf niet, ik kan er niet naar handelen. Er is een tegenstelling tussen mijn inzichten en mijn doen en laten.”

<http://www.boekenoverboeken.com/?p=16640> ‘ (...)Het zijn bijzondere, grappige, soms ook droevige verhalen. Over het naoorlogse bohémienleven met schilder Klaus Grünewald in de Ardennen. Over haar reis naar Zweden, in de winter van 1950-1951. Over de liefde voor haar vader, die haar op zijn sterfbed een bekentenis deed. Over de heldhaftige redding van drie drenkelingen uit zee. Over haar ontmoetingen en vriendschappen met dichters en schrijvers als Elisabeth Eybers, Renate Rubinstein, Armando en Nescio. (...)’

<http://rankingthebooks.nl/guus-middag-met-een-bevroren-jas-en-een-geleend-tientje/>